

ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕರಡಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಅವರ ಮೇಲಿತ್ತು. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಬಲೆ ಹಾಕಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವ ಅವರ ಸಾಹಸವೂ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಜನರು ಯಾರ ಅಂಕೆಯಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕರಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೊಸ ಹೊಸ ಐಡಿಯಾಗಳು ಹೊಳೆಯತೊಡಗಿದ್ದವು. ಅರಣ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಯಾರನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗದೆ ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. ದೊಣ್ಣೆಯ ತಿವಿತಕ್ಕೆ ತಿರುಗದ, ಪಟಾಕಿಯ ಸಿಡಿ ತಕ್ಕ ಸಿಲುಕದ ಕರಡಿಗೆ, ಅಗ್ನಿ ಅಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಕೆಲವರು ಮುಂದಾದರು! ದೊಣ್ಣೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಬೇಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕರಡಿಯನ್ನು ತಿವಿಯತೊಡಗಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವತ್ತು ಆ ಕರಡಿ ಜನರ

ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸ್ವರ ಸಂಪತ್ತು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕರಡಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಅವತ್ತು ಒಂದೇ ಒಂದು ಶಬ್ದವೂ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ಜನರ ಕೇಕೆ, ಹಿಂಸಾವಿನೋದಗಳಿಂದ ಅದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಯಭೀತವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಪ್ರಾಣ ಭಯದಿಂದ ನಿಶ್ಚಾಣವಾಗಿದ್ದ ಕರಡಿ, ಹಾ...ಹಾ... ಎಂದು ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ, ಭಯದಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿತ್ತು. ಜನರಿಗೆ ಅದೂ ಒಂದು ಮನರಂಜನೆಯೇ.

ಬೆಳಕು ಮಬ್ಬಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬೇಲಿಯಿಂದ ಹಾರಿ ಹೊರಬಂದ, ಕರಡಿ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕದೇ ಜನರ ನಡುವೆಯೇ ನುಗ್ಗಿ ಓಡಿತು! ಜನ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಕೂಗುತ್ತಾ, ಕಿರುಚುತ್ತಾ, ಕಲ್ಲೆಸೆಯುತ್ತಾ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದರು. ಕರಡಿ ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಜನ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ಹುಡುಕಾಟದ

ದೊಣ್ಣೆ, ಪಟಾಕಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆದರಿತ್ತೆಂದರೆ, ಅದು ಬೆಂಕಿಯ ತಿವಿತವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಬೇಲಿಯೊಳಕ್ಕೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಕರಡಿಯದ್ದೊಂದು ಗುಣವಿದೆ. ಅದು ಸುಮಾರು 20ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಗುತ್ತದೆ! ಹೆದರಿದಾಗ, ಹೆದರಿಸುವಾಗ, ಮರಿಯೊಡನೆ ಇರುವಾಗ, ಮರಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವಾಗ, ಜಗಳವಾಡುವಾಗ- ಹೀಗೆ

ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಕಂಡ ಕರಡಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಓಡಿಸಲು ತೊಡಗಿದರು.

ಕರಡಿ ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದ ಮರವೇರಿತು. ಅದನ್ನು ಮರದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ತಂತ್ರ ಶುರುವಾಯಿತು. ಬೆಂಕಿಯ ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತಿವಿದರೆ ಇಳಿಯಬಹುದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ತಿವಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕರಡಿ ಆ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಸುಟ್ಟಗಾಯವೂ ಆಯಿತು. ಬಾಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಜಿನುಗಿತು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ತಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಗ್ಧ ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಗಾಯ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಋಷಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿತು. ಸರ್ಚ್ ಲೈಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕರಡಿಯನ್ನು ಕಾಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಕರಡಿಗಳು ಚುರುಕಾಗುತ್ತವೆ. ಅದು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದರೆ ಹಿಡಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕರಡಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು ರಾತ್ರಿ ಎಂಟುವರೆ ಆದರೂ ಚುಚ್ಚುಮದ್ದು ನೀಡುವ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆಗೆ ಬಂದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಚುಚ್ಚುಮದ್ದು ನೀಡಿ ಕರಡಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸಿದರು. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದರು. ಬಂಡೀಪುರದ ಮದ್ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಬಿಡುವ ವಿರ್ಜಾಟಾಯಿತು.

ಅದು 5 ವರ್ಷದ ಗಂಡು ಕರಡಿ. ಈ ಕರಡಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರ ಕೊರತೆಯಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. 13 ವಲಯಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರೇ ವೈದ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆಂತೆ. ಅವರಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಾಡಬೇಕು? ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಕಂಡಾಗ ಬಂಡೀಪುರದ ಮುಖ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ ಅಂಬಾಡಿ ಮಾಧವ್, ಆರ್‌ಎಫ್‌ಓ ಓಂಕಾರ್, ನವೀನ್, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದರು.